

Előfizetési ár:

Égész évre 8 ft — kr.
Félévre 4 „ — „
Negyedévre 2 „ — „

Községeknek, körjegyzőknek, néptanácsoknak:

Égész évre 6 ft. — félévre 3 ft

Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

(Lyceumi nyomda-épület.)

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU HETILAP.

Hirdetéseket

elfogad a kiadóhivatal (lyceumi könyvnyomda), hol mindenkor a legjutányosabb árak szabtnak. Minden beiktatott hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizelendő.

Nyitlétben egy sor 10 kr.

Kéziratok

a szerkesztőségbe (lyceumi könyvnyomda) küldendők.

Megjelenik hetenként kétszer Szerkesztőség és kiadóhivatal: lyceumi könyvnyomda. Kéziratok nem adatnak vissza.

Korrumpált ellenzéki kerület.

Az ellenzéki lapok és az ellenzék szövívő emberei tele tüdővel harsogtatják nemcsak itthon, hanem még a külföldön is, hogy a szabadelvű párt és a kebeléből alakult kormány pénzen vásárolta többségét.

Ha az ellenzék e mondással megelégednék, bátran napirendre térhetne a nagy közönség felette, mint amnyi más nagyhangu ellenzéki frázis és ráfogás fölött, csak hogy ugyanakkor, mikor az ellenzék kéjelegve mutatja ki, hogy 759,000 frtot költött a kormánypárt az idej választásokra — aminél lealacsonyítottbb becsmérés csakugyan nem érhetne volna Magyarország választó polgárait, akiket az ellenzéki rételes matematika szerint fejenként nem egészen 80 krért meg lehet vásárolni — az ellenzék a saját szavazatait ugy tnteti föl, mint a tiszta lelkesedés, hazafiság és önérzet nyilvánulásait.

Azoknak, kik az ellenzéki „tiszta választások” szépen csengő frázisába szerelmesek, figyelmébe ajánljuk Várady Ferencnek, a szalántai kerület egyik kisebbségben maradt függetlenségi és 48-as párti képviselőjelöltjének választóihoz intézett nyitl levelét, melyben bucsni véve választóitól, megemlékezik a kortesfogásokról, melyekkel ellene dolgoztak és bukását előidéztek. Ezek elseje az volt, hogy ő református, a második az volt, hogy a vármegyét szolgálja.

Ezek után Várady Ferencz így folytatja:

„Nem ez volt az én hibám, nem ez!

Az igazi hibámat elhallgatták nagy bölesen. Az volt az én egyedüli hibám, hogy: nem volt pénzem a lélekvásárra s nem volt hozzá lelkem, hogy úgy vásárooljam meg az embereket, mint a hogy a barmokat szokták. Ezen dönt meg a siker: itt szenvedtet hajótörést az én megválasztatásom.

Pénn kellett volna, de sok; mert az volt a jelszó, hogy: „aki vesz, annak lesz”. Erre pedig én nem voltam képes, mert szegény ember vagyok; de ha annyi pénzem lett volna, hogy a szalántai választókerület valamennyi választó-polgárát szinaranyba foglaltathattam volna lovával, kocsijával együtt: akkor se vetemedtem volna arra, hogy a szavazatokat 5—10 frtjával vásárooljam az alkotmányos jog szentségének meggyaluzására, a nép politikai erkölcesinek megfertőztetésére s a nagy Kossuth kicsufolására.

Irányi Dániel és az országos központi párt bizottság nem ajánlott volna akkor

engem, ha én összeinte hazafiság, tántoríthatatlan elvhűség és tiszta becsület helyett — p é n z t, lélekpénzt vittem volna a választási harcba.

Hej! pedig de nagy volt a vásár, az áulás. S még egy ember se akasztotta föl magát. Judás, ki elarulta mesterét 30 pénzért, lábai alá rakva az ezüstöt, föl-kötötte magát. Azok, a kik elveiket adták föl, a kik a hazát árulják, még mind élnek. Ha Judás gazember volt, pedig az volt, szent meggyőződésemmre mondom: mik akkor azok az elvtagadó hazaárulók, a kik par rongyos forintért eladták magukat!

Nagy a korrupció! Undorodik a tiszta lelkü ember az erkölcsi súlyedés büzös posványának salakos zagyvalékában fetengő piszkos alakoktól, kik embereknek tartják magukat, a kik nem tudják, hogy mit tesz embernek lenni, hogy mi az ember, a kit az Isten a saját képére teremtet.

Lesznek, akik azt hiszik, hogy a bukás fölötti keserőség hangja ez, hogy epébe van mártva tollam: igen, abba mártottam, de a hazafitai harag, a méltó megbotránkozás természetesen folyománya ez.

Amidőn e nyilatkozatról tudomást veszünk, rá kell mutatnunk azon körülményre, hogy a szalántai kerület 4 jelöltje közül egy se tartozott a szabadelvű párt-hoz, hanem egytől-egyig a közjogi ellenzék hívei voltak. Epen így a közjogi ellenzék híve volt — hogy csak Baranyában maradjunk — a siklósi bukott jelölt, aki, mid n azt kérdezték tőle, hogy kész-e már a program-beszédje, oldalzsebéből egy nagy csomó 50 frtot vett ki, mondván, hogy „ez a legjobb program-beszéd.” És kell-e még egyszer szólanunk a pécsváradai bukott Apponyi-párti jelölt elfecsérelt ezreseiről? Nem, nem kell tovább mennünk. Ezek is elegendő bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy az etetést-ítást, a lélekvásárt az ellenzék nem csak elköveti és szeltében gyakorolja, hanem hódilási eszközül tervszerűen használja.

Ily körülmények között beszélni korrupcióról az ellenzék részéről — a legnagyobb korrupció.

Mi a magunk részéről csak kárhovatni tudjuk, bármely pártan merüljön is az fel — a lélekvásárlást, és pedig nemcsak a szavazatok megvételét, aminek gyalázata szerintünk első sorban a szavazatok vevőjére haramlik, hanem kárhovatjuk az etetést, itást, sőt még az ugynevezett alkotmányos költség-

vetés megengedhetetleneknek tartjuk, ha azok a jelölt személyével jönnek kapcsolatba.

Parlamentaris életünk újabb 25 éves gyakorlata — sajnos — oly torz-alakulást mutat föl a választások terén, hogy attól a jobb érzésű embernek lehetetlen vissza nem borzadni. Midőn látjuk, hogy a jelen választási rendszer ferdeségei és a még ferdebb gyakorlat szerint a képviselőválasztások sorsa felett nem az értelem, nem az elv, hanem a megvásárolható és felhajtatható tömeg dönt, mely nem csak nem képes arra, hogy a választási jog besét és a választás horderejét felfogja, hanem kész zsákmányul dobja ole magát annak, aki kedélyét, vagy zsebét megvesztegetni képes, lehetetlen el nem fordulni a mai választási rendszertől, mely a pártok lelkiismeretlen kezelési gyakorlata mellett nem csak korrumpálja a népet és a közerkölcsöket, de a vagyonos osztályt is, melynek kebeléből a képviselők kikérülnek, nagy részben tönkre teszi, mert hiszen alig szenved kétséget, hogy minden választási campagne — alacsony számítás mellett is — 5—6 millio frtjába kerül a jelölt uraknak.

Meggyőződésünk szerint választási rendszerünket okvetetlen reformálnunk kell és pedig még ez országgyűlés tartama alatt. A kerületenkénti szavazás helyett be kell hozni a községenkénti szavazást. A szavazati jogot ki kell terjeszteni mindenkire, aki adót fizet, de csak ha irni, olvasni tud és feddhetlen előéletű. A szavazatokat vásárlók és eladók, úgy a bntogatók is választási joguktól egyszerűmindenkorra megfosztatnak. A kerületek száma és beosztása megváltoztatandó, úgy hogy a törvényhatósági joggal fölhúzott városokon kívül minden 50000 lélekre jusson egy képviselő. Ezenkívül képviselő-küldési joggal ruházhasanak föl az egyetemek, a jogakadémia, az ügyvédi és közjegyzői kamarák, a megyei gazdasági egyesületek, a kereskedelmi és iparkamarák, az országos szövetkezetbe vonandó hitelintézetek.

A képviselői állás összeférhetetlen legyen minden köz, vagy magánhivatallal és így a tanári és papi hivatallal is. Tisztviselő működése területen jelöltül föl ne léphessen. A választási elnököt a király nevezze ki és ezek, ha visszaéléseket követnek el, az országból száműzessenek.

A legszükségesebb azonban annak kimondása, hogy a jelölt bármily költsékeze, vagy vendégeskedése vesztegetés, minek megállapítása a mandatum és a

választói jog megsemmisülését vonja maga után. Epen így szükséges a választásra jogosulatlanok eltávolítása a választási küzdelmekbe való avatkozástól.

Mind e kérdések, valamint a hozzájuk tartozók egyébiránt állandóan napirenden maradnak és lesz még módunk azokhoz tüzetesebben hozzá szólni.

Feiler Mihály.

A pécsi ügyvédi kamara jelentése.

(Befejező közlemény.)

Az ügyv. rlt. 19. §-a a kamarák hatáskörébe utalván a jogszolgáltatás terén mutatkozó hiányok orvoslása iránti véleményadást és javaslattételt, köteleességünknek tartjuk erre vonatkozó tapasztalatainkat a lakintézet közgyűlésnek következőkben előterjesztetni.

A polgári perrendtartásnak a rendes eljárásra vonatkozó szabályai a gyakorlatban igen gyakran figyelmen kívül hagyatnak, különösen a bizonyítási eljárás tekintetében. — Így felperes sokszor a végiratban hozza csak fel bizonyítékait, midőn alperesnek már fizikai ideje sincs az ellenbizonyítékok beszerzésére s ez ellen haszatlanul hivatkozik a prts 137. §-ára, mely a végiratban kifejezetten csak a viszonyválaszbeli új ténykörülmenyekre és bizonyítékokra vonatkozó bizonyítékok felhozatalát engedi meg, mert a bíróság kivétel nélkül elfogad bármily szabálytalan módon előterjesztett minden bizonyítékot, sőt a perrendtartási novella 17. §-a mely az első folyamodás bíróságokat feljogosítja ítélet hozatal előtt a tárgyalás kiegészítését és újabb bizonyítási eljárást elrendelni, az 1868. 54. t. cz. által szabályozott rendes eljárást egészen kiforgatta eredeti jellegéből s ezt is a nyomozó eljárás elvére fektette.

Igaz ugyan, hogy e szabály rést ütött az írásbeli eljárás merev alakszerűségébe, mely gyakran a formának feláldozza a lényegét, csak hogy az írásbeliség hátrányait nem orvosolhatjuk azzal, ha azt meghagyva ez eljárás természetének meg nem felelő szabályokkal a rendszert megbontjuk, mert a tényállást felderíteni s bizonyítékokat nyomonni a bíróság feladata a közvetlen szóbeli eljárásban, hol a nyomozás a főtárgyalás alkalmával minden irányban kereszttel vihető az ügy elhuzása nélkül, de írásbeli eljárásban, hol a bíró nem érintkezik közvetlenül a tellekkel, az előterjesztett per-anyag minden hivatából való kiegészítése helyrehozhatlan idővesztéseket okoz a feleknek s a mit ezek, netán nyertek ügyök alaposabb kifejtésével, legtöbbször busasan elvesztettek a végelondítás aránytalan elhuzása által.

Ha tehát segíteni akarunk az írásbeliség bajain, a mint hogy segíteni is kell, akkor hozzuk be a szóbeliséget, de ne forgassuk fel az írásbeliség rendszerét abba nem illő intézményekkel, melyek a jogszolgáltatást jobba alig teszik, de az eljárásnak különben is hosszadalmas voltát az elviseheltségig fokozzák.

Ily eljárás mellett nem ritka az eset, hogy egyes perek 6—8 évig nem nyernek az elsőbíróságnál érdemi elintéztést, a minnek pedig egy jogállamban nem volna szabad előfordulnia.

E bajon némileg is csak úgy lehetne segíteni, ha a pótéljárással befejezett ügyekre is kötelezővé tétetnék a soron kívüli elintézés.

Az új bírói ügyviteli szabályok 159. §-ának 14. pontja soronkívül elintézendőknek mondja ki a felelbbviteli bíróságoknak kiegészítésre vonatkozó rendelkezéseit, valamint megsemmisítő és feloldó határozatait, mely rendelkezés azzal volna kiegészítendő, hogy maga az elrendelt pótéljárás is soronkívül teljesítessék és ennek befejezte után az ügy újabb érdemi elintéztése is soron kívül történjék.

Hogy a bünvádi eljárás megalkotása, az ügyvédi rendtartás reformja, a bélyeg-törvény reviziója, úgy a polgári törvénykönyv

megalkotása, különösen pedig a családi és örökösödési jog szabályozása mily égető szükséglet képeznek, ezt már évek hossza során át hangoztatjuk, de haszatlan vár mindezekre hazánk jogász közönsége, ígéretek és eikortelen kísérletezésen túl eddig még nem juthattunk.

Hasonlóképp elődázhatnának jeleztük mi, s velünk együtt az összes kamarák a kisebb polgári peres eljárás reformját is, mert a mostani eljárás fentartása — különösen a községi bírásokodás alá tartozó ügyekben — az állam részéről egyértelmű a jogsegély teljes megtagadásával, hisz tapasztalati tény, hogy a községi bíróságokhoz utalt követelések, egyes nagyobb városok kivételével, a bírásokodásra hivatott tenyokok tudatlansága és indolenciája folytán egyáltalán be nem hajthatók, míg legjobban bizonyít azon körülmény, hogy még a községekre hatalmas befolyással bíró nagyobb uradalmak sem képesek a községi bírásokodás ele tartozó követeléseiket makacsodó adósaik ellenében érvényesíteni.

Helyi törvénykezési állapotainkra áttérve megemlítendőnek tartjuk, hogy a bírósági létszám szaporítása iránt tett felterjesztéseink ez ideig semmi eredménnyel nem jártak, pedig a folyton növekvő ügyforgalom mellett az állapotok mindinkább tarthatatlannak válnak, mert bíróságunk túlfeszített munkásságot kénytelenek kifejezni, hogy a hátralékok áradatába ne merüljenek ez pedig természetesen csak az alapszág rovására történhetik, mi különösen érezhető a közben szülő határozatok és perenkívüli ügyek elintézésénél, mert az itelő bírák nem rendelkeznek elegendő fizikai idővel, hogy a segéd személyzet munkáját kellőleg ellenőrizhessék, mi ismét sok jogorvoslatra ad alkalmat, ez pedig egyrészt az ügyek végeldöntését késlelteti, s másrészt a felelbbviteli bíróságok munkáját is tetemesen szaporítja.

A pécsi kir. törvényszéknel az ügyek forgalma 1886-ik évtől kezdve következő növekedést tünteti fel.

1886-ban volt közpolgári per 408, bünyügyi vizsgálat 95, bünper 597;
1887-ben polg. per 420, vizsg. 153, bünper 526,
1888-ban " " 429, " 209, " 969,
1889-ben " " 456, " 276, " 984,
1890-ben " " 633, " 393, " 1004,
1891-ben " " 653, " 305, " 1029.

Hat év alatt tehát a beérkezett polgári perek száma 265-tel, a bünyvizsgálatok 210-el, s a bünperek száma 432-vel szaporodott, míg ellenben a bírói létszám kevesedett, mert míg a pécsi kir. törvényszéknel 1889. évig 11 bíró volt alkalmazva, 3 év óta csak 10 bíró működik, pedig a fenti számok tanúsága szerint még a régi bírói létszámnak is szaporítása és nem csökkentése lett volna nagyon is indokolt.

Hasonló, sőt még vizsgálatlanabb állapotokra találunk a pécsi kir. járásbíróságnál. — Itt ugyanis beérkezett:

1886-ik évben 1978 sommáspér, 448 bünper, 632 kispolg. ügy;
1887-ik évben 2964 sommáspér, 407 bünper, 702 kispolg. ügy;
1888-ik évben 3023 sommáspér, 297 bünper, 795 kispolg. ügy;
1889-ik évben 2629 sommáspér, 551 bünper, 774 kispolg. ügy;
1890-ik évben 2832 sommáspér, 606 bünper, 836 kispolg. ügy;
1891-ik évben 3459 sommáspér, 638 bünper, 1020 kispolg. ügy.

Az ügyforgalom ezen folytonos növekedése mellett a bírói létszám minden sürgetésünk dacára maradt a régi, így hogy ezen bíróságnál az utolsó évben minden bíróra jutott átlag 1279 önálló per, mihez még a hagyatéki és folyó ügyekből is esik minden bíróra átlag 200 drb.

Ily munkahalmaz mellett aztán nem csodálható, ha egyes ügyekben 4—6 hónapos tárgyalási határidőket tűz ki a bíróság, s ha sommásperek is nem ritkán évekig húzódnak ítélettel való befejezésökig.

Midőn a pécsivel hasonló ügyforgalom

lugosi, pozsonyi és szabadkai kir. járásbíróságnál 5 itelőbíró van alkalmazva, s midőn a pécsinél sokkal kisebb ügyforgalmu győri, miskolci, nyíregyházi, nyitrai, marmaroszigeti, székesfehérvári, szolnoki és zombori kir. járásbíróságoknál is 4—4 itelőbíró működik, akkor joggal megvárhatnók hogy a pécsi kir. járásbíróságnál is a munka halmoznak megfelelőleg szaporítottassék a bírói létszám.

Az itelőbírák csekély számával teljesen arányban áll a segéd és kezelő személyzet elégtelen volta, úgy hogy az elintéztést nyert ügydarabok a kiadmányozásnál akadnak meg s ez az amígy is lassú ügymenetet még jobban késlelteti.

Valóságos szegényfoltja igazságügyi adminisztrációnak az ingyenes díjok-jelöltek intézménye. Ila mar a díjokokat az állami igazgatási pártáinak szokás nevezni, mikép nevezük azon szerencselleneket, kik hónapok át minden fizetés nélkül görnyednek a bíróságok irodáiban s dolgoznak ingyen az államnak azon remény fejében, hogy a netán bekövetkezendő íresedés esetén előleplnek valóságos díjokokká!

Ila szükség van munkaerőre, úgy alkalmazzon is az állam kellő számú díjazott munkást de ingyenes munkát elfogadni oly szegény emberekől, kiknek sokszor betevő falatok sincs, ellenkezik az állam tekintélyével, de veszélyessé is válhatik a fegyelem szempontjából, mert mikép vonhatók fegyelmi felelősségre oly egynek, kiknek az állam csak munkát, de sem állást sem díjazást nem ad?

Mindezek orvoslása iránt tehát újabb felterjesztés volna intézendő a nagyméltósági m. kir. igazságügyminiszteriumhoz, melyben a pécsi kir. törvényszék és járásbíróság bírói, segéd- és kezelő-személyzetének az ügyforgalom növekedésének megfelelő szaporítása sürgetendő.

A mi végül a pécsi kir. itelőtáblát illeti, ennek működése még sokkal rovidebb tartama, semhogy arról alapos ítéletet mondani lehetne, amígy azonban már most is constatalható, miszerint bírói személyzete ennek is annyira elégtelen, hogy a hátralékok tömekegéből kibontakozni nem lesz képes s a bíráknak valóban onfeloldozó és megfeszített munkássága is nem a kibontakozásra, hanem fizikai és szellemi elenyedésre fog vezetni, főleg ha kétségtelen bizonyossággal constatalva lesz, hogy még a túlfeszített munkásság sem vezetne az óhajtott cél elééréséhez.

Kelt a pécsi ügyvédi kamara választmányja részéről 1892. évi január hó 27-én tartott üléséből, Erreth János sk. kamarai elnök, Pleiminger Ferenc sk. kamarai titkár.

A magyar országgyűlés ünnepléyes megnyitása

Királyi trónbeszéddel t. hó 22-én lesz. Az alakulást előző kérdések közül fontossá vált a korelnöki szék betöltése és pedig azért, mert a haz legdöcsőbb tagjai ezidőszert a független és 43-as parton vannak és azok — a hetumogerek boldogságában nagyszerű politikájához híven — nem hajlandók a megnyitási ünnepélyre a királyi varba folmenni. Ily körülmények között folmerült azon nézet, hogy a 81 éves Vukotinovicus (horvátországi képviselő) illeti a korelnökség. De folmerült egyttal azon körülmény is, hogy a horvát lapok a korelnökséget egycensan követelik Vukotinovicus számára úgy szintén követelik, hogy Vukotinovicus a korelnöki széket a horvát nyelvet használja. Fővárosi lapjaink most nyakig vannak a politikai torzsalkodásban és személyeskedő heceekben elmerülve és kisebb gondjuk is nagyobb volt, mintsem hogy e legujabb horvát testvéri kedveskedéssel szemben kellő állást foglaltak volna el. A mi erős meggyőződésünk szerint Vukotinovicus mint egyszerű képviselő, használhatja ugyan, ha akarja, a horvát nyelvet, de mint a magyar képviselőház korelnöke : másképen, mint magyarul nem beszélhet. Fellegósnak szerint a magyar képviselőház korelnöke nem is

lehet horvát képviselő, akik tulajdonképpen nem is népképviselő, hanem a horvát tartománygyűlés küldöttei és mi abban, hogy Vukotinyevics korelnöksége csak föl is merülhetett, a helyes politikai érzék veszedelmes satnyulását látjuk. Persze akkor, mikor az ellenzéki lapok fő politikusi még álmutkás is azzal kínálódna, hogy miként bizonyítsák be immár ezredszer, hogy Szapáry többséget kapott, tehát megbukott — ily kis dolgokra (?) nincs érzékünk. Reméljük azonban, hogy az utolsó órában föl fog ébredni az egészséges politikai érzék és gondoskodni fognak arról, hogy a magyar képviselőháznak magyar korelnóke lehessen. Az is fontos, hogy ki lesz az elnök. A jó öreg Péchy Tamás helyébe kiszemelték báró Bánffy Dezsőt. Mindegy, akárki lesz, csak erélyes és igazságos és tapintatos legyen. Jellemző, hogy az ellenzéki Péchy Tamást akarja. Nagyon megszerették. Ami nem is csoda. Sok jó szolgálatot tett nekik a multban. Gyógyoságának még több hasznát akarják venni a jövőben. Míg elnök volt, gyógyoságával visszaeltek, kiesulfáltak, tekintélyt lábba taposták és most — kirokodik könnyeket hullatnak felette és újból meg akarják választani. Szegény Péchy, igazán nem érdemelte az ellenzékét, hogy így bizonyítsák be, hogy okvetlen más elnököt kell választani.

Nyilatkozat.

Sohasem voltam barátja a nyilatkozatoknak és különösen akkor nem ha azokat oly közlemények előzik meg, melyek más lapokban láttak napvilágot, mert így az ok és okozati összefüggésben levő közlemények nem egy és ugyanazon lapban jelennek meg, az olvasók nem látják az összefüggést és a tájékozódás eskakis hézagos lehet.

A jelen esetben mégis kötelességemnek tartom, hogy nyilatkozzam, miután erre vonatkozólag a „Pécsi Figyelő” hasábjain Czizerer József ur, a pécsi takarekpénztár igazgató elnöke fölívást intézett hozzám.

Nyilatkozom pedig, nem mintha ily felhívás tételére bárkinek is jogát elismerem — sőt e felfogás és kepzelt jog ellen a leghatározottabban tiltakozom — de mert lapom egyik közleményének oly értelmezés adatott, melylyel az nemcsak nem bír, de mely attól mindenkor a legtávolabb állt.

Czizerer József ur ugyanis lapom egyik közleményét, mely, mint azt a „Pécsi Figyelő” szerkesztője helyesen megjegyezte, a szálantai választó polgárok egy részének észjárásáról tartalmazott futólagos, és csak ugy ovdavetett humoros megjegyzést, olyannak nyilvánítja, mely balmagyarázatra szolgálhat okot és alkalmat és azt ugy az általa képviselt intézetre, mint saját önéreterre nevezé sértőnek tartja.

Csodálkozásomat fejezve ki, hogy a kérdéses közleménynek ily gúnesolo értelmezés volt adható, a leghatározottabban óvást teszek az ily belemagyarázás ellen és ünnepélyesen kijelentem, hogy nemcsak nem volt szándéka az említett közleménynek akár a pécsi takarekpénztár, akár Czizerer József urat sérteni, de sőt ily sértő czikk fölvételeit lapomba a pécsi takarekpénztár, vagy Czizerer József ur ellen meg sem engednem.

Erről azonban teljesen nyugodt vagyok, mert miként a pécsi takarekpénztár működése csak üdvös és áldástó, azoképpen e jeles pénzintézet közbecsülésben álló elnöke is csak elismerést érdemel, kinek élte alkonyán részemről is, bár személyesen nincs szerencsém ismerni, szívesen nyujtom az elismerés koszoruját.

Ezek után reménytem, hogy Czizerer József ur e nyilatkozatomat kielégítőnek és megnyugtatónak fogja találni. A magam részéről még csak azt jelentem ki, hogy a jövőben hozsam be nem küldött nyilatkozatokra nem válaszlok.

Feller Mihály.

H I R E K.

Baross kintüntetése. A kereskedelmi szerződészek megkötése alkalmából Baross Gábor kereskedelmi minisztert, — kinek a Lipót-renddel való kintüntetését a hivatalos lap szombati száma közölte — hir szerint a német császár is kintüntette, az első osztályu vörös-sasrendet adományozván neki.

Dalestély. A pécsi dalárda ma szerdán a „Hattyu” termekben 28cál összekötött alapszabályszerű dalestélyt rendez. Műsor: 1. Honfidal, férfikar Gaal F. 2. Viharban, férfikar Dürner Gy. 3. Dalszabadság, férfikar, Marschner H. 4. Tarka madár, férfikar Hoffler K. 5. Fohász, férfikar Gaal F. Ezen estélyen csak egyesületi tagok és meghívott vendégek vehetnek részt, miért is folkéretnek az egyesületi tagok, hogy a tagsági-dij fizetése alkalmával kapott — belépti jegy —üket magukkal hozni sziveskedjenek, hogy kivámatra az ellenőrzéssel megbizottaknak előmutathassák. Az estélyen Rácz Gusztai zenekara játszik. Kezdeté esti 8 órakor.

A posta köréből. Kelecsenyi Béla posta- és táviró segédtsizt Csáktornya-ról Paktra. — Hajós János segédtsizt Kaposvárról Bonyhádra. — Legányi Béla gyakornok Bonyhádról Kaposvárra helyeztetélt át. Szendrői Ferenc Bölcskére neveztetélt ki kir. postamesterre.

Gyászhir. Sombereki Sauska Jenő nagybirtokos meghalt Arkóban, hova mellbajanak gyógyítása végett ment. Az elhunyt még csak 41 éves volt. Holtestét hazaszállították, hogy az ősi sírban helyezték el, hova apja csak az imént tételét örök nyugalomra. Halálát özvegye, 4 gyermeke és nagyszámu jóbarátok gyászolják. Nyugodjék békében.

Közegészség január hóban. A város közgazgatási bizottsági ülésén a beteg tsizti főorvos helyét Czizerer Elek dr kerületi orvos terjesztett be jelentést a város közegészségi állapotáról. Pécs közegészségi állapota a mult hóban a december havihoz képest igen kedvezőtlen volt. Decemberben elhalt 91 egyén, januárban 176. Ha leszámítjuk a kórházakban elhunyt 30 idegent, 76 születéssel szemben áll 146 haláleset. A nepesedési fogyaték tehát 70 Nagy mértékben volt észlelhető az influenza. A tüdőlobban és aggkorban elhunyt 40 egyén halála az influenza következményeinek tekinthető. A gyermekek közt fellépett a kanyaró, mely azonban enyhe felofalys volt. Összesen 170 eset fordult elő, de halálos kimeneteli csak 1 volt. Észlelhető volt még a vörheny és hókhurut, de csak sórványosan.

Öngyilkossági kísérlet. Krizsán József keszthelyi illetőségű, Pécselt állomászó esendőr, ki szabadságon beteg néjénél, Horváth Józsefne keszthelyi lakosnál tartózkodott, a napokban egy nyilvános házban öngyilkossági szándékból forgópisztolyal alkapaájába lött. A golyó hátul az agyban akadott meg. Az öngyilkos a keszthelyi kórházba szállítatott gyógykezelés végett. Sebésülese nem életveszélyes. Öngyilkosságának oka, hogy egy várt örökséget nem nyert el.

Kórházforgalom. A helybeli kórházakban rendkívüli nagy volt a forgalom a mult hóban. December hóban a helybeli összes kórházakban 523 egyént vettek föl, januárban pedig 736-ot, tehát 173-mal többet. E számból a városi közkórházra esik 588, az irtalmasok kórházára 105, a bányatelepi kórházra 43 beteg.

Rabtatársitka. A kir. ügyész január havi jelentéséből vesszük a következő adatokat. A rablétszám a hó utolsó napján volt 146. Ezek közül előzetesen letartóztatott s vizsgálat alatt van 21, föllebezés alatt áll 18, jogerejüleg elítelt 107. Nemre nézve van köztük 130 férfi, 16 nő. Két éven fölülifegy-ház vagy börtönbüntetésre elítelt, de ezidejüleg el nem szállítható rab 15 van a fogházban. A rabélelmezés a mult hóban 573

frt 59 krba került. Az egészségi állapot kielégítő: halálozás nem fordult elő.

Nepesedés a mult hóban. Pécselt január havában élve születélt 76 egyén, meghalt 176. Leszámítva ebből a kórházakban elhunyt 30 idegent, a 76 születéssel 146 haláleset áll szemben. Az újszülöttek közül nemre nézve 41 fiu, 35 leány; törvényes 61, törvénytelen 15. Halva születélt 4, törvényes 3, törvénytelen 1. Vallásra nézve születélt 69 róm. róm. kath. 3 evang. 4 izr. lkerpár születélt 2. Halálozásra lépett 28cál pár. — Az elhaltak közül volt 93 fi. 83 nő. Róm. kath. 153, evang. 4, ref. 6, gör. kath. 1, izr. 13. Legmagasabb kort egy 93 éves korában elhunyt izr. férfi ört.

Kimutatás. A f. hó 11-én tartott önkéntes-bál rendezéséhez a következő adományok jutottak: Dr. Dulánszky Nándor megyés-püspök örtől 25 frt, Girk Alajos kanonok örtől 10 frt, Dobszay Antal kanonok örtől 5 frt, összesen 40 frt, mely összeg a rendezőség határozata folytán, miután a bál költségei teljes fedezetet nyertek, a Pécselt emelédő új színház alapja javára fordították. Zsinkó István kanonok ur által adományozott 5 frt, az adományozó öbájának megfelelőleg, a Farkas-Jónás-féle zenekarnak adatott át.

Adó a mult hóban. Január hóban Pécs város területén egyenes adók címén befolyt 8005 frt 58 kr, míg 1891. év január havában 14552 frt folyt be, tehát az idén 6546 frttal kevesebb. Hadmentességi díjakban befolyt a mult hóban 420 frt a mult év január havi 105 frt ellenében, tehát a többlet 315 frt. Összesen tehát befolyt a mult hóban 8425 frt 58 kr.

Tüz volt Oszrón. f. hó 14-én. A nagy szél a hősz elem pusztítását megkönyvitette és rövid negyed óra alatt 6 lakóház és 7 melléképület lett a lángok martaléka. Biztosítva csupán 4 lakóház volt. A szorongatott közegsbelieknek a sellyei tűzoltók siettek segítségükre és e derék csapat elismerést érdemlő buzgósággal végezte az oltás nagy és nehéz munkáját és végre is diadalmaskodtak a lángokon.

Lovagias affaire. A hírlapirodalomban csaknem paratlanul álló személyes harc folyt le a „Nemzet” és az „Egyetértés” szerkesztői közt. A lapok legnagyobb része nagy kedvteléssel közi a különös sérteket. Lapunk programjához híven sem közvetlenül, sem közvetve nem engedti át hasábját a — személyeskedésnek. Így tehát itt csak egyszerűen közöljük, hogy Csávolszky és Gajári szerkesztők közt lovagias affaire van. Csávolszky segédei Kisbárái Kiss Ferenc és Hentaller Lajos, Gajaryé Tiszta István és Bokros Elek. Közgyűnk érdekében kívánjuk, hogy végre-valahára legyen már vége a — sem a közügynek, sem a pártoknak nem használó személyeskedésnek. — Jóból is megárt a sok, hát még a személyeskedésből.

Közvacsora. A pécsi jótékony négyelet saját pénztára javára f. február hó 29-én farsang utolsó hétfőjén a katonai és a helybeli népzenekar közreműködése mellett a „Hattyu”-terem összes helyiségeiben tánczcal egybekötött közvacsorát rendez, melyre ugy a személyi, mint a családi meghívók szétküldése folyamatban van. A belépti díj személyenkint 2 frt s ily jegyek a meghívók átadása mellett előre Valentin Karoly fia könyv- és zenemű-kereskedésében, míg este a pénztárnak: — a közvacsorához ételkkel járuló családtagok részére pedig a belépti díj személyenkint 1 frt és ily jegyek a közvacsora napján d. u. 2-4 óra között a „Hattyu”-teremben az ételk beszoigáltatásakor s a meghívó átadása mellett válthatók. A közvacsorát rendező bizottság tisztellett felkéri mindazokat, kik a meghívásra igényt tartanak, meghívót azonban kezükhez nem kaptak volna, hogy ez iránt özv. Magyarly (tyuláné egyleti alelnöknökhöz (Káptalan-utca 4. sz.) fordulni sziveskedjenek.

Karfiapolyi Karoly hagyatéka. Az elhunyt egyetemi tanár özvegye dr. Nagy

Dezso főváros ügyvédet bizta meg a leltározással. Amíg e munkálatokat be nem fejezik a hatyatek nagyságát pontosan nem határozhatják meg, de annyit már eddig is bizonyosnak tartanak, hogy a hatyatek körülbelül 140 ezer frt tiszta aktívumot fog feltüntetni. Teljesen alaptalan tehát az a hír, hogy a hatyateknak 200.000 frtnyi deficitje volna. A közoktatásügyi miniszter még nem nyilatkozott, hogy a végrendeleti alapítványokat elfogadja-e, valamint a földhitelintézet igazgatósága sem, hogy vajjon a végrendelet végrehajtói tisztelet elvállalja-e. Ha nem vállalja el, az elhunyt özvegy veszi kezébe a végrendelet végrehajtását, minthogy a folyamatban levő hatyateki eljárást is az ő kérelmére indították meg.

Halálozás. Idősb Waisz Antal volt kereskedő, Fekete Mihály városi tiszti főügyész apósa meghalt f. hó 16-án, 73-ik évében. Az életere, lehet mondani minden idejét folytonos tevékenységben eltöltő öreg urat rövid pár napi betegség után ragadta el a halál szerető övéi közül. Szomorodott szívvel adunk hírt e haláláról, mert benne nemcsak a jó ismerőst, de lapunknak sok éven át volt buzgó és pontos administratorát is gyászoljuk. Legyen áldás emlékezetén. — H a l á s z István állami tanfelügyelő meghalt f. hó 13-án, életének 49-ik évében. — L e n g y e l László betűszedő meghalt f. hó 13-án, életének 26-ik évében.

Tűz a kórházban. A városi kórházban e hó 15-én éjjel 11 órakor tűz ütött ki, melyet azonban a telefon útján a helyszínre hívott tűzoltók gyorsan eloltottak. A tűz a mosokonyhában keletkezett olyképp, hogy egy fahordóba hordták a hamut, melytől az tűzet fogott. Ettől aztán meggyulladt a főluzógép, mely száraz faból készült és a második emeleti szárítószobába szolgált. A főluzógép föllobbant a második emeletig, s a lángoktól tűzet fogtak már a szárítószoba gerendái is, midőn a közelben alvó betegek észrevették a bajt és siettek tudósítani az őr, ki a tűzoltókat telefon útján értesítette a tüzről. A nagy hőség folytán a szárító alakjai mind kipattantak.

Jegyzéke azon jótévedő adakozóknak kik az újvízi tisztelgések megváltásától magukat felmenteni óhajtották: Opris Péter, kir. posta- és táviratigazgató ur ivén: Opris Péter 1 frt, Feilhaber Ignác 1 frt, Gröber Béla 1 frt, Chinarauer Géza 1 frt, Hoser Ármán 1 frt, Kalka József 50 kr, Lukács Gerő 50 kr, Köhlberger Miklós 1 frt, Belák Róza 30 kr, N. N. 10 kr, Durr Frigyes Toth Géza 50 kr, Lasober 50 kr, összesen 8 frt, 90 kr. Kindl József igazgató ur ivén: Kindl József 3 frt, Szigrist Lajos 2 frt, Böbel J. 1 frt, Domján Zsigm. 1 frt, Siptár Lajos 1 frt, May Károly 1 frt, Berecz József 1 frt, Nötter Jenő 1 frt, Ált. Jakab 1 frt, Hoffmann Lajos 1 frt, Ptacek 1 frt, összesen 14 frt. Lill János ur ivén: Lill János 1 frt, Dollinger András ur ivén: Dollinger H. 1 frt, Höfler Jakab ur ivén: Höfler Jakab 3 frt, Müllher Alajos ur ivén: Müllher Alajos 2 frt, Müllher Erzsébet 2 frt, összesen 4 frt. Mihálovics György ur ivén: Mihálovics György 2 frt, Köszl János ur ivén: Köszl János 50 kr. Dr. Tróber Aladár ur ivén: Lechner Gyula 4 frt, Dr. Kohárics Károly 5 frt, Aidingner János 5 frt, Zavaros Péter 4 frt, Herbert János 4 frt, Dr. Tróber Aladár 3 frt, Nendtvich Andor 1 frt, Reeh György 1 frt, Vaszary Gyula 1 frt, Obermayer Géza 1 frt, Trixler 50 kr, Bubreg Nándor 50 kr, Cseudes Alajos 50 kr, Benzec Sándor 2 frt, Dobszay István 1 frt, Mayerhoffer 1 frt, Rainer János 2 frt, Cséfy Flórián 1 frt, Jeszenszky Kálmán 1 frt, Rónaky Ignác 1 frt, Rencz Béla 5 frt, Majorosy Imre 4 frt, Krásonyi 5 frt, Pécsi légszuszgár 10 frt, Pintér József 2 frt, összesen 65 frt, 50 kr, Szieberth Nándor ur ivén: Szieberth Nándor 2 frt, Szieberth testvérek 1 frt, összesen 3 frt, Lenkei Lajos ur ivén: Lenkei Lajos 3 frt, Szalasi Alajos 1 frt, Nagy Gádó József ur ivén: Nagy Gádó József 5 frt, Ruepprecht testvérek 1 frt, Gádó Máttyás 50 kr, Schober István 1 frt,

Novák Mihály 50 kr, összesen 8 frt, Károly Ignác bud. külv. plébános ur ivén: Károly Ignác plébános 2 frt, Zsulyovics Márton káplán 1 frt, Lickl János 1 frt, Id. Rezbányay János 3 frt, Halog Károly és neje 3 frt, összesen 10 frt, Általános összeg 627 frt, 49 kr. Hálás köszönet a jótévedőknek! Pécs, 1892. január 1-én. A pécsi szegények intézetének választmánya.

Villányban 1892. évi február hó 22-én a Worlicsek-féle vendéglő összes helyiségeiben, a „Pécsi Dalárda” szíves közreműködésével, egy létesítendő kisdudolya javára hangverseny és azt követő zártkörű táncvigalom rendeztetik. Belfélti-díj személyenként 2 frt, családjegy 5 frt. Az estélyen Rácz Gusztí pécsi nemzeti zenekara játszik. Kezdeté esti 8 órakor. Felülvezetések a jótékonykedédekben köszönettel fogadtaknak és hirlapilag nyugtáztaknak.

Vegyes hírek. Lehrer József dunaföldvári tanító meghalt 10-én, 24-ik évében. — Winterberg Gyula borthi-pusztai birtokos 2000 frtnyi költséggel birtokán iskolát építtet és abban 250 frt fizetéssel és teljes ellátással egy tanítónőt alkalmazván, ezen tetteit neki a vallás- és közoktatásügyi miniszter köszönetét nyilvánította. — Szé p Dénes köz- és váltóügyvéd meghalt Kaposváron. — R i m a n o c z y Ferenc kaposvári ügyvéd elgyötört fiaeskaja a 8 éves Jenő a vorheny áldozata lett.

Gabona-árak.

	őszi	— frt —	kr. —	frt —	kr.
Buza	tavaszi	—	—	—	—
	(uj)	10	10	9	80
	(ó)	—	—	—	—
Kétszeres	(uj)	9	60	—	—
	(ó)	—	—	—	—
Rozs	(uj)	9	60	—	—
	(őszi)	—	—	—	—
Árpa	(tavaszi)	6	20	6	—
	(uj)	—	—	—	—
	(őszi)	—	—	—	—
Zab	(tavaszi)	6	20	—	—
	(uj)	—	—	—	—
Bükköny	(uj)	—	—	—	—
Répe	mm.	—	—	—	—
Kukorica	mm.	5	40	5	20
Széna	mm.	2	40	2	—
Szalma	mm.	2	—	1	80

Felélés szerkesztő s lapfajdos

FEILER MIHALY.

Fekete, fehér és színes selymeket 45 krtól 16 frt 65 krtig sima és mintázott, mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít megrendelt egyes öltönyökre vagy végkében is postabér és vámmentesen **Henneberg G.** cs. és kir. udvari szállító **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svajca címzett levelekre 10kros bélyeg ragasztandó.

73. sz. b. v. 1892.

3891

Arverési hirdetmény.

Alulról kiküldött végrehajtó az 1881. évi I. X. t. c. 101. §-a értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a pécsvári kir. járásbírósg 5904. p. 89. számú végzése által Busch János nádasdi lakos végrehajtató javára

Werb János

volt nádasdi lakos ellen 500 frt tőke, ennek 1889. évi december hó 31. napjától számitandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 31 frt 10 kr. perkiöltésig követeles erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 500 frt 30 krra becsült házi butorok, ágyi ruha, pince és házi eszközök, réz bogrács, mérleg, jégártó szekrény, hidas, tuzista és plékályhából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 1431. 1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Hidasdon alperes lakásán leendő eszközökre 1892. évi február hó 22-ik napjának délután 9 óraja határidővel kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi I. X. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elővezendő ingóságok vételára az 1881. évi 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1892. évi február hó 7-én.

Gyimóthy János kir. bírósági végrehajtó.

122. 892. sz.

3890

Arverési hirdetmény.

A dáradi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírrá teszi, hogy a **m. kir. államkincstár** végrehajtatójának

I l l é s L u k a

voltbatinai lakosvégrehajtást szenvedett elleni 91 forint 85 kr. tőkeköveteles és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dáradi kir. járásbírósg területen lévő Bodolya községben fekvő a bodolyai 171 sz. tjkvben felvett f. 2091. szsz. szözlőre 206 frt, f. 2057. szsz. szözlőre 116 frt és a f. 63. szsz. fekvőségre az árverés 45 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és, hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1892. évi április hó 25-ik** napján d. e. 10 órakor Bodolya községben a bír. lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 százalékat vagyis 20 frt 60 krt, 11 frt 60 krt, és 4 frt 50 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 61 t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. évi 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszertű elismervényt fűszolgálatni.

Dárdán a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi január hó 8-án napján. **J o b s z t B a n** kir. albiró

Bor-kivonat

Hogy egy szempillantás alatt jeles és erősítő bor legyen előállítható, melyet a valódi, természetes bortól nem lehet megkülönböztetni, ajánlom ezen **jónak bizonyult** külföldi gesszemet. 3812

Ára 2 kilogramm (elég 100 lit. borhoz) 5/50. Használati utasítás ingyen. Jó eredményért és egészséges gyármányért kezeskedem.

Borszesz megtakarítás

Érhető el fölülmulhatatlan **orósító esszencem** által pálinkához; ez az italoknak kellemes, erősítő íz ad és csak néma kapható. Ára 3 frt 50 kr. különként (600—1000 liter számára.) Használati utasítás ingyen. E különlegességeknek külön ajánlok mindenemű **esszencéket, rum, cognac, limon liquorok** gyártásához fölülmulhatatlan kitűnőségben. Használati utasítások díjtalanul mellékelhetnek. **Árjegyzékek franco.**

Karl Phillip Pollak

esszencékülföldesítők pyára Prágában.

Megbízható képviselők kerestetnek.

73. sz. b. v. 1892.

3892

Arverési hirdetmény.

Alulról kiküldött végrehajtó az 1881. évi I. X. t. c. 101. §-a értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a pécsvári kir. járásbírósg 966. p. 91. sz. végzése által Nádasd község végrehajtató javára

Werb János

volt nádasdi lakos ellen 371 frt 89 kr. tőke, ennek 1892. évi január hó 1. napjától számitandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 7 frt 85 kr. perkiöltésig követeles erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 333 frtba becsült házi butorok, ágyi ruha, ház és konyhaeszközök, jégsekény, zsir. káposztás hordó és zares vendőlől álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 141. 1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Hidasdon alperes lakásán leendő eszközökre 1892. febr. hó 22-ik napjának d. u. 2 óraja határidővel kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi I. X. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elővezendő ingóságok vételára az 1881. évi I. X. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1892. évi február 7. napján.

Gyimóthy János

kir. bírósági végrehajtó.

Bécs. 1878. Érdem-érem.	Bpest. 1885. Nagy díszokl.	Zágráb 1891. Díszoklevél.	Eszék. 1869. Díszoklevél.	N.-Palánkán. 1887. Ar.-ér.	1887. London. Díszoklevél.
----------------------------	-------------------------------	------------------------------	------------------------------	-------------------------------	-------------------------------

CSIK JÓZSEF

csász. és kir. kizárólag szabadalm.

első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest, V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a nagyérdemű építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszt,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak. — Árjegyzékek a magyarazat kívánatra készséggel megküldetik. 3868

Páris. 1867. Bronzérem.	Kecskemét 1872. ezüst-érem.	Ujvidék 1875. Arany-érem.	Szeged 1878. Érdem-érem.	Triest. 1883. Arany-érem.
----------------------------	--------------------------------	------------------------------	-----------------------------	------------------------------

450. k. i. 1892.

Mohácsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranya vármegye mohácsi közigazgatási járásba kebeleztet Somberek, R.-Görcsöny, Szabar és Doboka községek egyeteméből álló **Somberek** székhelyvel bíró **650 ft** fizetéssel javadalmazott és hivatalos utazásban ingyenes fuvarral egybekötött, üresedésben lévő **körorvosi állásra** ezennel pályázat hirdetetik.

A választás nevezett községek képviselő testületeinek egyeteme által f. évi **március hó 31-én** reggeli 10 órakor fog Sombereken, a körjegyzői hivatalban megejtetái.

Az 1876. évi XIV. t. c. 143. §-a értelmében kellőleg felszerelt pályázati kérvények folyó évi **március hó 28-ig** alulírt főszolgabírónál annál is inkább benyújtandók, mert később beérkező kérvények nem fognak figyelembe vétetni. 3889

Mohács, 1892. február 12-én.

Trixler Károly főszolgabíró.

Iparosaink és kereskedőink figyelmébe!

Ha visszatekintek azon 10 évre, mely idő óta lapom a közügyet szolgálja, úgy találom, hogy nem volt oly alkalom, melyet az ipar, a kereskedelem, a forgalom előmozdítására lapom teljes erővel föl nem használt volna és pedig önzetlenül, egyedül az iparos és kereskedő osztály érdekében.

Készséggel ismerem be, hogy ez nem érdem, hanem kötelesség; de midőn azon meggyőződésnek adok kifejezést, hogy lapom e kötelességét mindenkor szigorúan és öntudatosan teljesítette, azt is bátran el merem mondani, hogy viszont az iparos és kereskedő osztály is támogatással tartozik azon lap iránt, mely az ő érdekeiért mindenkor sikra szállt.

Feleslegesnek tartom hosszasan bizonyítgatni, hogy a hírlapok és az iparos és kereskedő osztály egymás támogatására vannak utalva és midőn kereskedőinket és iparosainkat biztosítanám, hogy lapom ily irányu közreműködésére mindenkor számíthatnak egyuttal tisztelettel kérem tőlök lapom támogatását.

Lapom gazdag és választékos tartalommal hetenként kétszer: szerdán és szombaton jelenik meg, és pedig **ujév óta diszes kiállítású melléklapokkal. Előfizetési ár negyedévre 2 ft.**

Tudva azt, hogy az iparos és kereskedő osztály mennyire rá van utalva a hirdetésekre, elhatároztam, hogy előfizetőimnek a lehető legolcsóbb hirdetési árakat adom kedvezményül, hogy ily módon is elősegítem érdekeiket. Bármely irányban történjék ez iránt megkeresés, az illetőket biztosíthatom, hogy a kiadóhivatalban (Lyceumi nyomdaépület) a legnagyobb előzékenységgel fognak találkozni.

Azon reményben, hogy iparosaink és kereskedőink e kivételes alkalmat hirdetéseknek olcsó eszközlésére és egyuttal a helyi hírlapirodalom támogatására föl fogják használni, vagyok kiváló tisztelettel

a „Pécs“ szerkesztősége és kiadóhivatala nevében:

FEILER MIHÁLY laptulajdonos.

Legérdekesebb s legtartósb értékű ajándékok!

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Főüzlet:

Király-(fő)-utca, a „H a t t y u“-épületben.

PÉCSETT

Műhely:

Király-(fő)-utca. Mestrics-féle házban.

T. cz.

Ezennel van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segítendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

vésnöki műhelylyel

is kibővíttem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatoknak, u. m. arany és ezüst vagy bármilyen más fém- vagy köre vésendő

üzleti, hivatalos vagy magánhasználatu
pecsétnyomók, érmek, ozimerek,

domborművek, legdiszesebb jelvények, monogram-

mok s több efélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom és kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen tisztelt vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Együttal bátorodom nagyválasztéku

ékszer- és óra-készletemre

s különösen

látszer-raktáramra

utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dúsán s kedvező feltételek mellett** sikerülvén felszerelni, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérkőzve, tisztelt vevőimet a lehető legmérsékeltbb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választék-küldeménynyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Összes szakmámba vágó **javitásokat** a lehető leggyorsabban s jutányosan teljesítek.

Kiváló tisztelettel

Schönwald Imre.

S z a b o t t g y á r i á r a k !

Pontos és szolid kiszolgálás! A tárgyak valódiságáért jótállok!

Pontos és szolid kiszolgálás! A tárgyak valódiságáért jótállok!